

„Epinė migrantų kelionė per Balkanus į Europą“ – *Associated Press*

Šie migrantai iš Vakarų Afrikos bėgiais keliauja, kaip viliasi, į geresnį gyvenimą. Tai pavojų kupina nelegali kelionė. Reikia vengti ne tik traukinių, bet ir policijos. Jie rizikuoja tikėdamiesi naujos pradžios, įsidarbinti Vakarų Europoje.

„Daugelis mūsų kilę iš Afrikos, mūsų žemyne daug problemų: bloga ekonomika, bloga politika, blogas darbas... ir panašiai, gali gauti diplomą, bet nerandi darbo.“

Fidelis Castro Chimana – jo tėvai Konge buvo aršūs komunistai – yra vienas iš 43 vyrų, moterų ir vaikų, mokančių 500 dolerių už galimybę keliauti vadinamuoju Vakarų Balkanų keliu į Europą.

Daugelis jų jaučiasi neturintys pasirinkimo. Iš Dramblio Kaulo Kranto kilęs Hilarionas Charlemagne'is pasilieka savo mobiliojo telefono SIM korteles iš kiekvienos šalies, iš kurios bandė patekti į Europą.

„Žinome, kad sieną kertame neteisėtai, suprantame tai. Kai į šalį patenki nelegaliai, jautiesi esąs nusikaltėlis, neįmanoma apibūdinti šio jausmo.“

Jų kelionė prasideda Graikijos uoste Salonikuose. Jų tarpininkas, sutikęs organizacijai *Associated Press* leisti stebėti kelionę su sąlyga, kad jo tapatybė nebus atskleista, veda juos slaptais keliais per Graikiją. Jie nelegaliai patenka į Makedoniją ir pasiekia Serbijos sieną. Iš čia kitų tarpininkų grupė padės jiems patekti į Vengriją. Vengrija labai svarbi, nes ji yra Europos Sąjungoje. Iš čia jie be vizų gali patekti į turtingas šalis, kaip kad Vokietija ir Prancūzija.

Tai sunki kelionė... ne visi ten nuvyks.

„Štai eina moteris, senukas, senutė, jie visi eina. O aš? Viskas gerai! Aš vis dar jaunas, tad galiu eiti [juokiasi].“

34 metų Mireille Djeukam iš Kamerūno jau metus bando nuvykti pas vyrą ir dukterį į Paryžių. Todėl ji rizikuoja ir bėgiais nešasi savo 10 mėnesių sūnų Christianą. Netvirtais tiltais ir ilgais senais piemenų keliais. Jai eiti sunku.

„Kelionė labai sunki, per sunki. Jei būčiau žinojusi, kad bus taip sunku, nebūčiau jos pradėjusi. Tiesiog negaliu taip eiti.“

Paprastai 200 mylių kelionė trunka šešias – aštuonias dienas, bet šioji trunka daug ilgiau. Tai didesnė grupė. Moterys ir vaikai negali eiti taip greitai kaip vyrai ir oras pablogėjo.

„Kaip miegojote?“

„Blogai! Šalta!“

Dėl vis didesnio išsekimo ir maisto trūkumo kyla įtampa. H. Charlemagne'is skaito Senojo Testamento Jobo knygą – geras pasirinkimas! Jam prireikia daug kantrybės, kai migrantė iš Malio Miriam Tore apkaltina jį pavogus jos kuprinę. H. Charlemagne'is neigia, kad tai padarė jis.

Migrantai Makedonijoje daug keliauja naktį, kad jų nepamatytų, tačiau tai pavojingiau. Reikia vengti mašinų judriuose keliuose ir eiti per Makedonijos miestus, kai juos ten atveda bėgiai. Tačiau Veleso

mieste pavojų per daug. Daugelis iš grupės areštuojami ir išsiunčiami į Graikiją. 13 pabėga ir į Serbiją atvyksta tik 10.

Mireille Djeukam buvo per daug išsekusi, kad tęstų kelionę. Ją su sūnumi paliko bažnyčioje. Jie dabar abu Atėnuose ir neturi nei planų, nei pinigų, kad greitai vėl bandytų migruoti.